

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	algtekst
Jõustumise kp:	17.07.2010
Avaldamismärge:	RT I 2010, 43, 254

Veeseaduse ja kemikaaliseaduse muutmise seadus

Vastu võetud 16.06.2010

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 30. juuni 2010. a otsusega nr 713

I. Veeseaduses(RT I 1994, 40, 655; 2010, 22, 108) tehakse järgmised muudatused:

§ 1.Paragrahvi 2:

1)punktid 1 ja 11 tunnistatakse kehtetuks;

2)täiendatakse punktiga 25¹järgmises sõnastuses:

«25¹) veekogum – vee seisundi hindamise üksus, mis võib olla pinnaveekogum, põhjaveekogum, tehisveekogum või tugevasti muudetud veekogum;»;

3)punkt 38 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«38) tehisveekogu – inimtegevuse tulemusena tekkinud veekogu;»;

4)täiendatakse punktiga 38¹järgmises sõnastuses:

«38¹) tehisveekogum – tehisveekogu pinnaveekogum, mis on tunnistatud tehisveekogumiks käesolevas seaduses sätestatud korra kohaselt;»;

5)punkt 39 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«39) tugevasti muudetud veekogu – veekogu, mis on inimtegevuse põhjustatud füüsiliste muudatuste tagajärjel oluliselt muutunud;»;

6)täiendatakse punktiga 39¹järgmises sõnastuses:

«39¹) tugevasti muudetud veekogum – tugevasti muudetud veekogu pinnaveekogum, mis on tunnistatud tugevasti muudetud veekogumiks käesolevas seaduses sätestatud korra kohaselt;»;

7)punkt 41 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«41) veekasutus – veeteenused ja käesoleva seaduse § 3¹⁸ kohaselt kindlaks tehtud muu tegevus, mis avaldab vee seisundile olulist mõju;»;

8)punktid 43–47 tunnistatakse kehtetuks;

9)täiendatakse punktidega 48–53 järgmises sõnastuses:

«48) keskkonna kvaliteedi piirväärtus – teatava saasteaine või saasteainete rühma kontsentratsioon vees, põhjasettes või vee-elustikus, mida ei tohi inimese tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada;

49) vesikond ehk valgalapiirkond – maa- ja mereala, mis koosneb ühest või mitmest kõrvutiasetsevast valgalast koos põhjavee ja rannikuveega, moodustades ühes ringipiiris ühe terviku, ning mis on veemajanduse korraldamise põhiüksus;

50) alamvesikond – vesikonna piires asuv veemajanduse korraldamise alamüksus;

51) valgala – maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede või järvede kaudu ühes jõesuudmes merre;

52) alamvalgala – maa-ala, millelt kogu äravoolav pinnavesi voolab ojade, jõgede või järvede kaudu ühte punkti vooluteel;

53) olmevesi ehk joogivesi – vesi, algkujul või pärast töötlemist, mis on mõeldud joomiseks, keetmiseks, toiduvalmistamiseks või muuks olmeotstarbeks, olenemata päritolust ning sellest, kas see toimetatakse kätte jaotusvõrgu kaudu, paagiga, pudelites või mahutites. Joogiveeks nimetatakse ka vett, mida mis tahes toidukäitleja (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 lõikes 3 sätestatud isik) kasutab inimtarbimiseks mõeldud toodete või ainete tootmiseks, töötlemiseks, säilitamiseks või turustamiseks, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on kindlaks teinud, et vee kvaliteet ei saa mõjutada tarbimisvalmis toiduainete ohutust.»

§ 2. Paragrahv 3 tunnistatakse kehtetuks.

§ 3. Seadust täiendatakse §-ga 3¹ järgmises sõnastuses:

«§ 3¹. **Kombineeritud lähenemisviis punkt- ja hajukoormuse ohjamisel**

(1) Saasteainete pinnavette juhtimise reguleerimisel lähtutakse kombineeritud lähenemisviisist, mille kohaselt saasteainete pinnavette juhtimist välditakse või piiratakse selle tekkekohas keskkonnanõuete, sealhulgas parima keskkonnapraktika, parima võimaliku tehnika ja parimate olemasolevate meetodite rakendamise, heite piirväärtuste ning keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kehtestamise ja rakendamise teel. Kui nendest keskkonnanõuetest, heite piirväärtustest ja keskkonna kvaliteedi piirväärtustest hoolimata ei ole võimalik saavutada käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanorme, tuleb rakendada seaduses sätestatud täiendavaid meetmeid, sealhulgas vajaduse korral rangemaid keskkonnanõudeid, heite piirväärtusi ja keskkonna kvaliteedi piirväärtusi.

(2) Kombineeritud lähenemisviisi kohaldatakse nii punktkoormuse kui ka hajukoormuse ohjamisel, eelkõige, kui on tegemist:

- 1) reoveega;
- 2) põllumajandusest pärineva koormusega;
- 3) ohtlike ainete, sealhulgas käesoleva seaduse alusel prioriteetseteks ja prioriteetseteks ohtlikeks aineteks tunnistatud ainete, eelkõige elavhõbeda, kaadmiumi ja heksaklorotsükloheksaaniga.»

§ 4. Seadust täiendatakse peatükiga 1¹ järgmises sõnastuses:

«1¹. peatükk

KESKKONNAEESMÄRGID, VEE KASUTAMISE JA KAITSE KAVANDAMINE NING KORRALDAMINE

§ 3². **Vee kasutamise ja kaitse kavandamise ning korraldamise alused**

(1) Vee kasutamise ja kaitse kavandamise ning korraldamise eesmärk on saavutada käesolevas seaduses sätestatud keskkonnanormid, sealhulgas tagada säästev areng ja vee võimalikult looduslik seisund ning hoida pinna- ja põhjavee kvaliteeti, hulka ja režiimi inimtegevusest võimalikult rikkumatuna.

(2) Pinna- ja põhjavee kasutamist ja kaitset kavandatakse ning korraldatakse valgalapõhiselt vesikondade kaupa, arvestades veekogude valgalade hüdroloogilisi piire.

(3) Valgaladel vee kasutamise ja kaitse kavandamiseks ning korraldamiseks kehtestab vesikonnad ja alamvesikonnad Vabariigi Valitsus määrusega. Vesikond, mis koosneb riigipiiri ületavast valgalast või riigipiiri ületavatest valgaladest, määratakse koostöös asjaomase välisriigiga piiriüleseks vesikonnaks.

(4) Vee kasutamise ja kaitse korraldamiseks ja integreerimiseks muude valdkondadega moodustab keskkonnaminister veemajanduskomisjoni ning kinnitab selle põhimääruse ja koosseisu.

(5) Kohalik omavalitsus oma halduspiirkonnas:

- 1) annab nõusoleku vee erikasutuseks;
- 2) korraldab kohalikule omavalitsusele kuuluvate veekogude haldamist;
- 3) korraldab veevarii ja vee äkkreostuse tagajärgede likvideerimist;
- 4) kehtestab ajutised piirangud avalikult kasutatavate veekogude kasutamisele vastavalt käesoleva seaduse § 7 lõikele 4;
- 5) kehtestab reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskirja;
- 6) korraldab ja tagab meetmeprogrammis kavandatud meetmete elluviimist vastavalt oma pädevusele.

§ 3³. **Piiriülesed vesikonnad**

(1) Eesti Vabariigi piiriveekogude kasutamist ja kaitset ning veemajanduse korraldamist piiriülestes vesikondades reguleeritakse Eesti Vabariigi välislepingutega.

(2) Piiriülese vesikonnaga seotud teabe vahetamisel ning dokumentide kooskõlastamisel käesolevas seaduses sätestatud juhtudel edastab asjaomase teabe ja dokumendid välisriigi pädevale asutusele Keskkonnaministerium.

(3) Kogu piiriülest vesikonda hõlmava üleujutusohuga seotud riskide ühtse maandamiskava koostamist korraldatakse vastavalt välislepingule.

(4) Eesti Vabariigi ja Venemaa Föderatsiooni territooriumil asuvate piiriüleste vesikondade puhul tehakse võimaluse korral koostööd vastavalt käesolevale seadusele ja välislepingule, et saavutada keskkonnaeesmärgid piiriülese vesikonna Eestis paiknevas osas.

§ 3⁴. Veeteenuste kulude katmine

(1) Vee kasutamise ja kaitse kavandamisel lähtutakse veeteenuste kulude katmise põhimõttest, keskkonna- ja ressursikulude katmise põhimõttest ning põhimõttest, et saastaja maksab.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud põhimõtete rakendamiseks tuleb tagada, et:

- 1) keskkonnatasude seaduse alusel määratud loodusvara kasutusõiguse tasud ning saastetasud suunaksid veekasutajaid kasutama vett säästlikult, aidates sellega kaasa käesolevas seaduses sätestatud keskkonnaeesmärkide saavutamisele;
- 2) veekasutuse erinevad valdkonnad, eeskätt tööstus, kodumajapidamised ja põllumajandus, annaksid veeteenuste kulude katmisse piisava panuse.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 rakendamisel võetakse arvesse käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud veekasutuse majandusanalüüsi tulemusi, kulude katmisega seotud sotsiaalseid, keskkonnavalaseid ja majanduslikke tagajärgi ning vesikonna geograafilisi ja kliimatingimusi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud põhimõtete rakendamise meetmete ning veekasutuse eri valdkondade kulude katmises osalemise ülevaade esitatakse veemajanduskavas.

§ 3⁵. Pinna- ja põhjavee kaitse keskkonnaeesmärgid

(1) Pinna- ja põhjavee seisundit ei tohi halvendada.

(2) Pinna- ja põhjavee hea seisund, kaasa arvatud tehisveekogumite ning tugevasti muudetud veekogumite hea keemiline seisund ja hea ökoloogiline potentsiaal tuleb saavutada 2015. aasta 22. detsembriks.

(3) Pinnavee seisund on hea, kui nii pinnaveekogumi ökoloogiline seisund kui ka keemiline seisund on vähemalt hea.

(4) Põhjavee seisund on hea, kui nii põhjaveekogumi keemiline seisund kui ka koguseline seisund on vähemalt hea.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud eesmärkide saavutamiseks tuleb rakendada meetmeid, mis:

- 1) pinnavee seisundi kaitseks vähendavad järk-järgult prioriteetsetest ainetest tulenevat reostust ning lõpetavad või kõrvaldavad järk-järgult prioriteetsete ohtlike ainete vette juhtimise ja sattumise;
- 2) põhjavee seisundi halvenemise ärahoidmiseks välistavad saasteainete põhjavette juhtimise või sattumise või piiravad neid;
- 3) kaitsevad, parandavad ja taastavad põhjavee seisundit ning tagavad põhjavee võtmise ja taastumise tasakaalu;
- 4) peatavad inimtegevusest põhjustatud põhjavee saasteainesisalduse olulise ja püsiva kasvusuundumuse, et järk-järgult vähendada põhjavee reostust.

(6) Käesolevas paragrahvis sätestatud keskkonnaeesmärgid veekogumite kaupa ning käesoleva seaduse §-de 3⁹–3¹² alusel kohaldatavad keskkonnaeesmärkide saavutamise erandid sätestatakse veemajanduskavas.

§ 3⁶. Kaitset vajavad alad ja nende kaitse keskkonnaeesmärgid

(1) Kaitset vajav ala on maismaa- või veeala, kus kehtivad tavapärasest rangemad keskkonnanõuded ning neist tulenevad piirangud. Kaitset vajavad alad käesoleva seaduse tähenduses on:

- 1) veekogumid, mida kasutatakse joogivee võtmiseks ja mille projektikohane tootlikkus ööpäevas on rohkem kui 10 kuupmeetrit või mis teenindavad enam kui 50 inimest, ning nende kaitseks moodustatud sanitaarkaitsealad;
- 2) veekogumid, mida kavatakse kasutada käesoleva lõike punktis 1 nimetatud eesmärgil, ning nende kaitseks moodustatud sanitaarkaitsealad;
- 3) alad, mis on mõeldud puhkeotstarbeks, sealhulgas supluskohad ja supelrannad;
- 4) toitainete suhtes tundlikud alad, sealhulgas nitraaditundlikud alad;
- 5) elupaikade ja liikide kaitseks looduskaitseaduse alusel määratud alad, kus vee seisundi säilitamine või parandamine on oluline kaitsetegur, ning alad, mis on mõeldud majanduslikult oluliste vees kasvatatavate liikide kaitseks;
- 6) reostustundlikud heitveesuublad.

(2) Kõik heitveesuublad on reostustundlikud.

(3) Kaitset vajavatel aladel tagatakse nende alade suhtes kehtestatud kvaliteedi- ja keskkonnanakaitseõuete täitmine 2015. aasta 22. detsembriks, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

§ 3⁷. Rangeima keskkonnaneesmärgi kohaldamine

Kui veekogumi või kaitset vajava ala suhtes kehtib samal ajal rohkem kui üks keskkonnaneesmärk, kohaldatakse neist kõige rangemat.

§ 3⁸. Keskkonnaneesmärgi tõenäoline saavutamata jätmine

Kui ilmneb, et käesolevas seaduses sätestatud keskkonnaneesmärki tõenäoliselt ei saavutata, siis:

- 1) uuritakse selle põhjusi;
- 2) vaadatakse uuesti läbi vee erikasutusloaga kehtestatud heite piirväärtused ja keskkonna kvaliteedi piirväärtused ning vajaduse korral muudetakse neid;
- 3) vaadatakse uuesti läbi vesikonna veeseireprogramm ning vajaduse korral programmi täiendatakse;
- 4) kavandatakse keskkonnaneesmärgi saavutamiseks vajalike täiendavate meetmete kehtestamine ja rakendamine, sealhulgas rangemate keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kehtestamine, välja arvatud juhul, kui täiendavate meetmete rakendamine ei ole otstarbekas ning keskkonnaneesmärgi tõenäolise saavutamata jäämise põhjuseks on looduslikud tingimused või vääramatu jõud, mis on erandlik ja mida ei olnud võimalik ette näha.

§ 3⁹. Keskkonnaneesmärgi saavutamise tähtaja pikendamine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud keskkonnaneesmärgi saavutamise tähtaega võib pikendada selle eesmärgi järkjärguliseks saavutamiseks, kui hoitakse ära veekogumi seisundi edasine halvenemine ning kui on kindlaks tehtud, et veekogumis ei ole keskkonnaneesmärki võimalik saavutada ühel või mitmel järgmistest põhjustest:

- 1) meetmete rakendamine täies ulatuses on tehniliste võimaluste tõttu võimalik üksnes etappidena, mis ületavad keskkonnaneesmärgi saavutamise tähtaja;
- 2) meetmete rakendamine tähtaja jooksul on ülemäära kulukas;
- 3) keskkonnaneesmärgi saavutamine tähtajaks ei ole võimalik looduslike tingimuste tõttu.

(2) Keskkonnaneesmärgi saavutamise tähtaega võib veemajanduskava ajakohastamisel uuesti pikendada, kuid mitte enam kui ajakohastatava veemajanduskava perioodi lõpuni, välja arvatud juhul, kui veekogumis ei ole võimalik keskkonnaneesmärki selleks ajaks saavutada looduslike tingimuste tõttu.

(3) Keskkonnaneesmärgi saavutamise tähtaja pikendamine ja selle põhjendus, keskkonnaneesmärgi järkjärguliseks saavutamiseks rakendatavad meetmed, nende meetmete rakendamise olulise viivituse põhjendus ja meetmete rakendamise eeldatav ajakava esitatakse veemajanduskavas.

§ 3¹⁰. Leebema keskkonnaneesmärgi seadmine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud keskkonnaneesmärgist leebemat eesmärki võib veekogumi suhtes seada üksnes siis, kui veekogumi seisund on looduslike tingimuste tõttu sedavõrd halb või kui käesoleva seaduse

§ 3¹⁸ kohaste analüüside ja ülevaadete põhjal on kindlaks tehtud, et veekogumi seisund on inimtegevusest mõjutatud sellises ulatuses, et keskkonnaneesmärgi saavutamine on võimatu või ülemäära kulukas ning kui:

- 1) keskkonnanalaseid või sotsiaal-majanduslikke vajadusi, mida selline inimtegevus rahuldab, ei ole võimalik rahuldada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad ning ei tooks kaasa ülemäära suuri kulutusi;
- 2) on tagatud pinnaveekogumi parima võimaliku ökoloogilise ja keemilise seisundi saavutamine, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei ole võimalik mõistlikult ära hoida;
- 3) põhjaveekogumi hea seisundi võimalikud muutused on minimaalsed, võttes arvesse mõju, mida inimtegevuse või reostuse iseloomu tõttu ei ole võimalik mõistlikult ära hoida;
- 4) on tagatud, et veekogumi seisund ei muutu edaspidi veel halvemaks.

(2) Leebemad keskkonnaneesmärgid ja nende põhjendused esitatakse veemajanduskavas ning need vaadatakse uuesti läbi veemajanduskava ajakohastamisel.

§ 3¹¹. Veekogumi seisundi ajutine halvenemine

(1) Veekogumi seisundi ajutist halvenemist, mis on tingitud looduslikest tingimustest või vääramatust jõust ning mis on erakordne või mida ei olnud võimalik ette näha, näiteks erakorraliste üleujutuste ja tavapärasest pikemate põua perioodide või ettenägematute õnnetusjuhtumite tõttu, ei arvestata keskkonnaneesmärgi saavutamisel, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- 1) tarvitusele on võetud kõik meetmed, et vältida veekogumi seisundi edasist halvenemist;
- 2) veemajanduskavas on märgitud tingimused, mille põhjal olukord on tunnistatud erakordseks või ettenägematuks, ning seejuures kohaldatavad näitajad;
- 3) meetmeprogrammis on märgitud erandlike asjaolude korral rakendatavad ja rakendatud meetmed, mis ei sea ohtu veekogumi seisundi taastumist pärast nende asjaolude möödumist.

(2) Erandlike ja ettenägematute asjaolude mõju vaadatakse uuesti läbi igal aastal ning käesoleva seaduse § 3⁹ lõikes 1 nimetatud põhjusi arvestades kavandatakse ja rakendatakse kõik vajalikud meetmed, et taastada nende asjaolude ilmnemisele eelnenud veekogumi seisund nii kiiresti kui võimalik.

(3) Veemajanduskava ajakohastamisel esitatakse kokkuvõtte käesoleva paragrahvi lõikes 1 käsitletud asjaolude ilmnemisest ning seni rakendatud ja kavandatud meetmete mõjust.

§ 3¹². Muudatused põhjaveekogumi veetasemes ja pinnaveekogumi füüsilistes omadustes ning arendustegevus

(1) Kui veekogumi head seisundit või head ökoloogilist potentsiaali ei saavutata või kui veekogumi seisundi halvenemist ei suudeta ära hoida põhjaveekogumi veetaseme muutumise tõttu või pinnaveekogumi füüsiliste omaduste uute muutuste tõttu või kui uue säästva arendustegevuse tõttu langeb pinnaveekogum väga heast seisundist heasse seisundisse, siis ei arvestata seda keskkonnaeesmärgi saavutamisel sel juhul, kui:

- 1) veekogumi seisundile avalduva kahjuliku mõju leevendamiseks võetakse tarvitusele kõik võimalikud meetmed;
- 2) muudatuste põhjused on kirjeldatud veemajanduskavas ning keskkonnaeesmärgid vaadatakse uuesti läbi iga kuue aasta järel;
- 3) muudatuste põhjused on ülekaaluka avaliku huvi objekt ja/või nendest muudatustest inimese tervisele, ohutuse tagamisele või säästvate arengule tulenevad hüved kaaluvad üles keskkonnaeesmärgi saavutamisest keskkonnale või ühiskonnale tulenevad hüved;
- 4) veekogumis toimuvatest muutustest saadavat hüve ei ole tehniliste võimaluste või ülemäära suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit kohaldatakse pärast veemajanduskava kinnitamist, kuid enne veemajanduskava ajakohastamist, siis esitatakse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud teave veemajanduskavas selle järgmisel ajakohastamisel. Sellisel juhul tagatakse avalikkuse kaasamine käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaste muutustega seotud otsuste tegemisse haldusmenetluse seaduse avatud menetluse sätete kohaldamisega.

§ 3¹³. Erandite kohaldamine keskkonnaeesmärkide saavutamisel

Paragrahvides 3⁹–3¹² sätestatud erandite kohaldamisel tuleb tagada, et:

- 1) ei seata ohtu keskkonnaeesmärkide saavutamist vesikonna muudes veekogumites;
- 2) nende veekogumite suhtes rakendatakse kõiki muid kehtivaid keskkonnanõudeid;
- 3) neid veekogumeid kaitstakse vähemalt sellel tasemel, mis on sätestatud muudes riigisisestes ja Euroopa Liidu õigusaktides.

§ 3¹⁴. Meetmeprogramm

(1) Pinna- ja põhjavee ning kaitset vajavate alade kaitse keskkonnaeesmärkide saavutamiseks koostatakse meetmeprogramm, kus esitatakse vee kasutamise ja kaitse meetmed, mida tuleb arvestada kohaliku omavalitsusüksuse üld- ja detailplaneeringute ning ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kava koostamisel, uuesti läbi vaatamisel ja muutmisel.

(2) Meetmeprogramm koostatakse iga vesikonna kohta või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta, võttes arvesse käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud analüüse ja ülevaateid.

(3) Meetmeprogrammi koostamist korraldab Keskkonnaministeerium avatud menetluse sätete kohaselt. Meetmeprogrammi kinnitab Vabariigi Valitsus.

(4) Eesti Vabariigi ja Läti Vabariigi territooriumil asuva piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta koostatud meetmeprogramm kooskõlastatakse enne kinnitamist Läti Vabariigi asjaomase pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

(5) Meetmeprogramm vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse 2015. aasta 22. detsembriks ning seejärel vähemalt iga kuue aasta järel. Läbivaadatud ja ajakohastatud meetmeprogrammi meetmeid hakatakse rakendama kolme aasta jooksul pärast ajakohastatud meetmeprogrammi kinnitamist.

§ 3¹⁵. Meetmeprogrammi sisu

(1) Meetmeprogrammiga kehtestatakse meetmed selleks, et:

- 1) ära hoida pinna- või põhjaveekogumi seisundiklassi edasist halvenemist, sealhulgas kaitsta sellise põhjaveekogumi seisundit, mille seisund loetakse heaks käesoleva seaduse § 3²⁷ lõike 5 alusel;
- 2) ära hoida keskkonna kvaliteedi piirväärtuste ületamist ja kavandada tegevust nende piirväärtuste ületamise korral, sealhulgas juhul, kui see on tingitud piiriülesest saastusest;

3) pöörata langusele põhjavee saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus, kui saasteainesisaldus ulatub 75 protsendini põhjavee kvaliteedi piirväärtusest või põhjaveekogumi saasteainesisalduse läviväärtusest;
4) lõpetada prioriteetsete ohtlike ainete heited ja vähendada muude saasteainete heiteid;
5) ära hoida saasteainete otse põhjavette juhtimist või piirata saasteainete põhjavette juhtimist;
6) kaitsta neid veekogumeid, mida kasutatakse või kavatakse tulevikus kasutada joogiveehaaretena, et vähendada joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatust;
7) tagada joogivee ja suplusvee ohutus vastavalt rahvatervise seadusele;
8) kaitsta looduslikult esinevaid linnuliike ja looduslikke elupaiku vastavalt looduskaitse seadusele;
9) edendada tõhusat ja säästvat veekasutust, sealhulgas tagada veeteenuste kulude katmine vastavalt käesoleva seaduse §-le 3⁴.

(2) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud meetmetele kehtestatakse meetmeprogrammis vajaduse korral meetmed selleks, et pöörata langusele saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus, mis ulatub 70 protsendini põhjaveekogumi saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest, kui nende meetmetega on oluliste negatiivsete muutuste vältimine põhjavee keemilises seisundis kõige tasuvam või kui nende meetmetega leevendatakse selliseid negatiivseid muutusi nii palju kui võimalik.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatu elluviimiseks kavandatakse meetmeprogrammis meetmed:

1) suurõnnetuse ohuga ettevõtete ohutuse tagamiseks vastavalt kemikaaliseadusele ning keskkonnaohuga tegevusest tuleneva saastuse kompleksseks vältimiseks ja kontrollimiseks vastavalt saastuse kompleksse vältimise ja kontrollimise seadusele;
2) keskkonnamõju hindamiseks ja keskkonna kahjustamise vältimiseks vastavalt keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusele;
3) reoveesest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks vastavalt jäätmeseadusele;
4) reo- ja heitveest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks ning nitraatidest tingitud reostusohu vähendamiseks vastavalt käesolevale seadusele;
5) taimekaitsevahendite kasutamisest keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks vastavalt taimekaitse seadusele;
6) punktkoormusallikate mõju vähendamiseks, sealhulgas saasteainete vette juhtimise keelamine või nende ainete vette juhtimisele tingimuste seadmine, võttes arvesse kombineeritud lähenemisviisi ja prioriteetsetest ainetest põhjustatud reostuse vähendamise nõudeid;
7) hajukoormusallikatest lähtuva reostuse ärahoidmiseks, sealhulgas saasteainete vette juhtimise keelamine või nende ainete vette juhtimisele tingimuste seadmine vastavalt käesolevale seadusele ning kooskõlas saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli seadusega;
8) tehnilistest rajatistest saasteainete sellise ulatusliku lekke ärahoidmiseks ja sellise juhusliku reostuse mõju vähendamiseks, mida võivad muu hulgas põhjustada üleujutused, sealhulgas selliste süsteemide rakendamine, mille abil on võimalik lekkeid ja reostust avastada ning nende eest hoiatada, ning ettenägematute sündmuste korral meetmed veeökosüsteemidele avalduva võimaliku mõju vähendamiseks;
9) käesoleva seaduse § 3¹⁸ alusel kindlaks tehtud koormuse vähendamiseks, kui see mõjutab oluliselt vee seisundit, eelkõige meetmed, millega tagatakse, et veekogude hüdro-morfoloogilised tingimused on käesoleva seaduse § 3⁵ kohase ökoloogilise seisundi või hea ökoloogilise potentsiaali saavutamiseks nõuetele vastavad.

(4) Meetmeprogrammiga võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud meetmetele kehtestada täiendavaid meetmeid, sealhulgas:

1) kehtestada majanduslikke ja fiskaalmeetmeid;
2) valmistada ette ja sõlmida keskkonnavalaseid kokkuleppeid, kaasa arvatud kokkuleppeid tööstus- ja põllumajandusettevõtjatega reostuse vältimiseks ja saastetasu vähendamiseks;
3) rakendada meetmeid heidete vältimiseks või piiramiseks;
4) tagada keskkonnavalase hea tava järgimist;
5) võtta meetmeid veevõtu ja veekogude tõkestamise piiramiseks;
6) võtta meetmeid põhjaveekihtide tehisoitmiseks;
7) võtta nõudluse juhtimise meetmeid, muu hulgas edendada piiratud veetarbimisega põllumajandustootmist, näiteks vähese veevajadusega kultuuride viljelemist põuaaltildel aladel;
8) võtta säästlikkust ja taaskasutust soodustavaid meetmeid, muu hulgas edendada veesäästlikke tööstustehnoloogiasid ja veesäästlikke niisutustehnikaid.

§ 3¹⁶. Meetmeprogrammi rakendamine

(1) Meetmeprogrammi rakendamist korraldab veemajanduskomisjon.

(2) Meetmeprogrammi rakendamiseks koostab Keskkonnaamet iga vesikonna kohta meetmeprogrammi rakendamise tegevuskava. Nimetatud tegevuskava kinnitab keskkonnaminister veemajanduskomisjoni ettepanekul.

(3) Keskkonnaamet kaasab tegevuskava koostamisse vesikonna territooriumil asuvaid maavalitsusi, kohalikke omavalitsusi ning teisi asjast huvitatud isikuid.

(4) Keskkonnaamet koostab igal aastal meetmeprogrammi rakendamise ülevaate vastavalt meetmeprogrammi rakendamise tegevuskavale ning esitab selle veemajanduskomisjonile heakskiitmiseks meetmeprogrammi rakendamisele järgneva aasta 1. märtsiks.

§ 3¹⁷. Veemajanduskava

(1) Veemajanduskava koostatakse iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta.

(2) Veemajanduskavas esitatakse:

- 1) käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud vesikonna tunnuste analüüsi tulemuste ja veekasutuse majandusanalüüsi kokkuvõtted ning ülevaade vesikonda mõjutavast märkimisväärsest koormusest, mida inimtegevus avaldab pinna- ja põhjaveele;
- 2) kaitset vajavate alade nimekiri, kaardid ja nende õigusaktide loetelu, mille alusel kaitset vajavad alad on määratud;
- 3) seirevõrkude kaardid ning vesikonna kaardil veeseire tulemusena saadud pinna- ja põhjavee ning kaitset vajavate alade seisundi andmed, samuti nende tulemuste usaldusväärsuse ja täpsuse taseme hinnang;
- 4) pinna- ja põhjaveele ning kaitset vajavatele aladele seatud keskkonnanäesmärkide loetelu, mis sisaldab ka erandeid keskkonnanäesmärkide saavutamisel ning nende erandite kohaldamisega seotud teavet;
- 5) meetmeprogrammi ja keskkonnanäesmärkide saavutamiseks käesoleva seaduse alusel rakendatavate meetmete kokkuvõte;
- 6) selliste maismaa- või veealade loetelu, kus vee kasutamist tuleb piirata või vee edasist kasutamist vältida;
- 7) vesikonnas rakendatavate käesoleva seaduse §-s 3¹⁹ nimetatud programmide ja kavade loetelu ning nende programmide ja kavade sisukokkuvõte;
- 8) vesikonna üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava ülevaade;
- 9) rakendatud avaliku teavitamise, avatud menetluse meetmete ja nende tulemuste ning nende põhjal veemajanduskavas tehtud muudatuste kokkuvõte;
- 10) vesikonnas vee kasutamist ja kaitset korraldavate pädevate asutuste loetelu ja teave nende asutuste kohta;
- 11) käesoleva lõike punktis 10 nimetatud asutuste kontaktandmed ja käesoleva seaduse § 3²⁰ lõikes 5 nimetatud dokumentide ja nendega seotud teabe saamise kord.

(3) Ajakohastatud veemajanduskavas esitatakse lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud teabele:

- 1) pärast veemajanduskava kinnitamist tehtud muudatuste kokkuvõte, sealhulgas kokkuvõte keskkonnanäesmärkide suhtes kohaldatud erandite ülevaatamisest;
- 2) keskkonnanäesmärkide saavutamise edusammude hinnang, mis sisaldab eelmise veemajanduskava perioodi seiretulemuste esitamist kaardil ja sisaldab keskkonnanäesmärkide saavutamata jäämise selgitusi;
- 3) kokkuvõte eelmistes veemajanduskavades kehtestatud meetmetest, mida ei ole rakendatud, ning nende meetmete ja nende rakendamata jätmise selgitused;
- 4) rakendatud meetmete, sealhulgas piiriülese saastuse korral rakendatud meetmete, kokkuvõte;
- 5) pärast veemajanduskava kinnitamist rakendatud muude täiendavate meetmete kokkuvõte.

(4) Veemajanduskava kinnitab Vabariigi Valitsus keskkonnaministri ettepanekul.

(5) Veemajanduskava vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse 2015. aasta 22. detsembriks ning seejärel vähemalt iga kuue aasta järel. Läbivaadatud ja ajakohastatud veemajanduskava meetmeid hakatakse rakendada kolme aasta jooksul pärast ajakohastatud veemajanduskava kinnitamist.

§ 3¹⁸. Vesikonna tunnuste, inimtegevuse ja veekasutuse analüüs

(1) Vesikonna tunnuste analüüsi, ülevaate vesikonda mõjutavast koormusest, mida inimtegevus avaldab pinna- ja põhjaveele, ning veekasutuse majandusanalüüsi koostamist korraldab Keskkonnaministeerium vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitikaalane tegevusraamistik, lisadele II ja III.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud analüüside tulemused ja ülevaated vaadatakse uuesti läbi ja ajakohastatakse vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust.

§ 3¹⁹. Täiendavad programmid ja kavad

(1) Vee kasutamise ja kaitse teatud aspektide käsitlemiseks võib koostada veemajanduskava täiendavaid üksikasjalikumaid programme ja kavasid alamvesikondade, sektorite, üksikjuhuliste küsimuste või veekasutusliigi ja pinnavee, põhjavee või merevee kohta.

(2) Täiendava programmi või kava kinnitab Vabariigi Valitsus või tema volitatud minister. Täiendavad programmid ja kavad esitatakse enne kinnitamist arvamuse avaldamiseks veemajanduskomisjonile.

§ 3²⁰. Veemajanduskava koostamine

(1) Veemajanduskava koostamise menetlusele kohaldatakse avatud menetluse sätteid, arvestades käesolevas seaduses sätestatud erisusi.

(2) Veemajanduskava koostamise algatab keskkonnaminister. Keskkonnaministeerium avaldab veemajanduskava koostamise algatamise teate väljaandes Ametlikud Teadaanded ja ühes üleriigilise levikuga päevalehes ühe kuu jooksul asjaomase otsuse tegemisest arvates.

(3) Keskkonnaministeerium tutvustab veemajanduskava eesmärges ühes üleriigilise levikuga päevalehes kahe kuu jooksul veemajanduskava koostamise algatamise otsuse tegemisest arvates.

(4) Veemajanduskava koostamisele kaasatakse vesikonna territooriumil asuvad maavalitsused, kohalikud omavalitsused, elanikud ja teised asjast huvitatud isikud. Kaasamist korraldab Keskkonnaamet.

(5) Avalikkuse teavitamiseks ja avalikkusega nõu pidamiseks Keskkonnaministeerium koostab ja teeb avalikkusele kättesaadavaks:

1) vähemalt kolm aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust veemajanduskava koostamise ajagraafiku ja tööplaani, mis sisaldab meetmeid avalikkuse teavitamiseks, nõustamiseks ja avalikkusega nõu pidamiseks;

2) vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust oluliste veemajandusprobleemide ülevaate, mis sisaldab käesoleva seaduse § 3¹⁸ kohaste analüüsitulemuste kokkuvõtteid ning vesikonna veeseireprogrammi rakendamise tulemuste kokkuvõtet;

3) vähemalt kaks aastat enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid;

4) vähemalt üks aasta enne veemajanduskavas käsitletava ajavahemiku algust veemajanduskava eelnõu.

(6) Keskkonnaministeerium korraldab käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentide ning nende koostamiseks kasutatud dokumentide ja teabe avaliku väljapaneku vesikonna territooriumil asuvates maavalitsustes ning Keskkonnaministeeriumi veebilehel. Nimetatud dokumentide avaliku väljapaneku kestus on kuus kuud. Avaliku väljapaneku ajal korraldatakse avalikke arutelusid.

(7) Veemajanduskava eelnõu kooskõlastatakse enne avalikku väljapanekut 15 tööpäeva jooksul ministeeriumidega, kelle valitsemisala veemajanduskava käsitleb, ning vesikonna territooriumil asuvate maavalitsustega ja kohalike omavalitsustega, samuti esitatakse eelnõu arvamuse avaldamiseks veemajanduskomisjonile.

(8) Avaliku väljapaneku käigus on igapäev õigus esitada käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentide kohta ettepanekuid ja vastuväiteid. Esitatud kirjalikele ettepanekutele ja vastuväidetele vastab Keskkonnaministeerium kirjaga kahe kuu jooksul pärast avaliku väljapaneku lõppemist.

(9) Avaliku väljapaneku ja arutelu tulemuste alusel teeb Keskkonnaministeerium käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud dokumentides vajalikud parandused ja täiendused.

(10) Veemajanduskavad avaldatakse Keskkonnaministeeriumi veebilehel.

(11) Käesolevas paragrahvis sätestatud nõudeid kohaldatakse ka veemajanduskava ajakohastamisele.

(12) Veemajanduskava koostamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega.

§ 3²¹. Prioriteetsete ainete sisalduse hindamise võrdlusperiood

(1) Vees, vee-elustikus ja põhjasettes prioriteetsete ainete sisalduse suundumuste dünaamika kindlakstegemiseks kasutatakse võrdlusperioodi, mis on ühe aasta pikkune seireperiood ajavahemikus 2008–2010, pestitsiidide sisalduse suundumuste määramiseks võib kasutada võrdlusperioodina kolme aasta keskmisi andmeid.

(2) Veemajanduskava ajakohastamisel kasutatakse prioriteetsete ainete sisalduse suundumuste määramiseks võrdlusperioodina veemajanduskava ajakohastamisele eelneva aasta andmeid ning pestitsiidide ajakohastamisele eelneva kolme aasta keskmisi andmeid.

§ 3²². Veekogude kategooriad, alamkategooriad ja veekogu tüüp

(1) Veekogude kategooriad on:

1) vooluveekogu – veekogu, milles vee voolamine on märgatav;

2) maismaa seisuveekogu – veekogu, milles vee voolamine pole märgatav ja millel puudub mereveetaseme lähima mõõtepunkti andmete alusel arvatud pikaajalise keskmise mereveetaseme juures ühendus merega;

3) meri.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 loetletud veekogud jaotatakse vastavalt veekogu tekkele ja arengule järgmistesse alamkategooriatesse:

1) looduslik veekogu;

2) tugevasti muudetud veekogu;

3) tehisveekogu.

(3) Veekogu tüüp on veekogu või selle osa looduslike omaduste kogum, mis eristab vaadeldavat veekogu või selle osa ülejäänud veekogust või selle osadest või ülejäänud veekogudest või nende osadest.

§ 3²³. Tugevasti muudetud veekogum ja tehisveekogum

(1) Tugevasti muudetud veekogu ja tehisveekogu või nende osa võib lugeda tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks juhul, kui:

1) inimtegevusest põhjustatud hüdro-morfoloogilised muutused ei võimalda veekogu hea ökoloogilise seisundi saavutamist ja veekogu hüdro-morfoloogiliste omaduste taastamine avaldaks märkimisväärset kahjulikku mõju keskkonnale, navigatsioonile, sealhulgas sadamarajatistele, puhkeaja veetmise võimalustele, vee varumisele eeskätt joogiveevarustuse tagamiseks, elektrienergia tootmiseks või niisutuseks, veerežiimi reguleerimisele, üleujutuste vastu kindlustamisele, maaparandusele või muule olulisele jätkusuutlikku inimarengut toetavale tegevusele;

2) veekogu muudetud iseloomust tulenevat kasu ei ole tehniliste võimaluste või ebaproportsionaalselt suurte kulude tõttu võimalik saavutada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohast oluliselt paremad.

(2) Tugevasti muudetud veekogu ja tehisveekogu või nende osa määratakse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks veemajanduskavas, kus esitatakse selle määramise aluseks olevad põhjendused. Veekogu või selle osa tugevasti muudetud veekogumiks või tehisveekogumiks määramine ja selle põhjendused vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse iga kuue aasta järel.

§ 3²⁴. Pinna- ja põhjavee seisundi kohta arvestuse pidamine

(1) Pinnavee seisundi arvestust peetakse pinnaveekogumite ja põhjavee seisundi arvestust peetakse põhjaveekogumite kaupa.

(2) Pinnavee seisundi hindamiseks moodustatakse pinnaveekogum või pinnaveekogumid veekogu kategooria, alamkategooria, veekogu tüübi, veerežiimi eripära ja survetegurite intensiivsuse alusel ning veekogu pindalast lähtudes.

(3) Põhjavee seisundi hindamiseks moodustatakse põhjaveekogum, võttes arvesse keskkonnaministri kinnitatud põhjaveevaru olemasolu, põhjaveekihi vett tarbivate inimeste arvu, põhjaveekihi tootlikkust ja põhjavee looduslikku keemilist koostist.

(4) Keskkonnaminister kehtestab määrusega:

1) pinnaveekogumite moodustamise korra ning nende pinnaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, pinnaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja seisundiklasside määramise korra;

2) põhjaveekogumite moodustamise korra ning nende põhjaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, põhjaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja koguseliste näitajate tingimused ning seisundiklasside määramise korra.

§ 3²⁵. Pinnaveekogumi seisund ja seisundiklassid

(1) Pinnaveekogumi seisund määratakse kindlaks pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi ja keemilise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem.

(2) Pinnaveekogumi seisundit iseloomustavad viis seisundiklassi: väga hea, hea, kesine, halb ja väga halb.

(3) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisund näitab veeökosüsteemide struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteeti ning keemiline seisund ohtlike ainete ja muude saasteainete sisaldust pinnavees.

(4) Pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit iseloomustavad loodusläheduse järgi viis seisundiklassi: väga hea, hea, kesine, halb ja väga halb.

(5) Pinnaveekogumi keemilist seisundit iseloomustavad kaks seisundiklassi järgmiselt:

1) hea – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ei ületa käesoleva seaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi;

2) halb – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ületavad käesoleva seaduse § 26⁵ lõike 10 alusel kehtestatud ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi.

§ 3²⁶. Ohustatud pinnaveekogum

Ohustatud pinnaveekogum on pinnaveekogum, mille kohta on ülevaateseire või käesoleva seaduse §-s 3¹⁸ nimetatud inimtegevusest lähtuva koormuse ja mõju ülevaate põhjal kindlaks tehtud, et see võib mitte vastata käesolevas seaduses sätestatud keskkonnamärgidele.

§ 3²⁷. Põhjaveekogumi seisund ja seisundiklassid

- (1) Põhjaveekogumi seisund määratakse põhjaveekogumi keemilise seisundi ja koguselise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem.
- (2) Põhjaveekogumi seisundit iseloomustavad loodusläheduse järgi kaks seisundiklassi: hea ja halb.
- (3) Põhjaveekogumi keemiline seisund näitab inimtegevusest tingitud põhjavee keemilise koostise muutusi ning põhjavee koguseline seisund näitab, millisel määral mõjutab põhjaveekogumit veevõtt.
- (4) Põhjaveekogumi keemiline seisund on hea, kui põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei ületa saasteainesisalduse läviväärtust, põhjavee kvaliteedi piirväärtust ega muud põhjaveekogumi keemilise seisundiklassi näitaja väärtust vastavalt käesoleva seaduse § 3²⁴ lõike 4 punkti 2 alusel kehtestatud määruale.
- (5) Kui saasteainesisaldus põhjaveekogumi ühes või mitmes seirepunktis ületab saasteainesisalduse läviväärtust või põhjavee kvaliteedi piirväärtust, loetakse põhjaveekogumi keemiline seisund siiski heaks, kui põhjavee seireandmete analüüsitulemuste ja arvutuslike prognooside alusel ning arvestades saasteaine kontsentratsiooni, kogust ja mõju ulatust põhjaveekogumile ja sellest sõltuvatele ökosüsteemidele, võib järeldada, et:
 - 1) põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei ohusta põhjaveekogumi head keemilist seisundit või selle saavutamist ega kujuta märkimisväärset keskkonnaohtu;
 - 2) põhjaveekogumi keemilise seisundi näitajate muud väärtused vastavad põhjaveekogumi hea keemilise seisundi näitajate väärtustele;
 - 3) joogiveena kasutatavast või kasutamiseks kavandatavast põhjaveest joogivee tootmiseks vajalike veepuhastustoimingute ulatuse vähendamiseks on tagatud, et põhjavee keemiline seisund ei halvene;
 - 4) põhjaveekogumi saasteainesisaldus ei halvenda märkimisväärselt põhjavee kasutamist inimtegevuseks.
- (6) Käesoleva paragrahvi lõike 5 rakendamisel võetakse arvesse põhjaveekogumi geoloogilis-hüdrogeoloogilisi tingimusi, inimtegevuse mõju põhjavee keemilisele seisundile, pinnavee ja muude põhjaveekogumiga seotud ökosüsteemide mõju põhjaveekogumile ja põhjavee seire tulemusi.
- (7) Veemajanduskavas esitatakse põhjendus selle kohta, miks loetakse käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolude esinemisel põhjaveekogumi seisund siiski heaks.
- (8) Põhjaveekogumi koguseline seisund on hea, kui on täidetud vähemalt 70 protsenti käesoleva seaduse § 3²⁴ lõike 4 punkti 2 alusel keskkonnaministri määрусega kehtestatud koguselise seisundi näitajate tingimustest.

§ 3²⁸. Ohustatud põhjaveekogum

- (1) Ohustatud põhjaveekogum on põhjaveekogum, mis põhjaveekogumite esialgse kirjelduse kohaselt ei ole heas seisundis vastavalt käesoleva seaduse §-le 3²⁷.
- (2) Kui põhjaveekogum on esialgse kirjelduse kohaselt ohustatud põhjaveekogum, koostab Keskkonnaministeerium selle põhjaveekogumi täiendatud kirjelduse, mis sisaldab üksikasjalikku teavet ohustatud põhjaveekogumi geoloogilistest ja hüdrogeoloogilistest tingimustest, inimtegevuse mõjust põhjaveekogumi keemilisele seisundile, põhjaveekogumiga seotud vee- ja maismaaökosüsteemide ning ohustatud põhjaveekogumi vastastikusest mõjust ning vesikonna veeseireprogrammi tulemustest. Ohustatud põhjaveekogumi täiendav kirjeldus avaldatakse veemajanduskavas.

§ 3²⁹. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi seisund ning seisundiklassid

- (1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi seisund määratakse kindlaks ökoloogilise potentsiaali ja keemilise seisundi alusel, olenevalt sellest, kumb neist on halvem, ning tuginedes sellele loodusliku veekogu tüübile, mis on tugevasti muudetud veekogule ja tehisveekogule kõige sarnasem.
- (2) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi ökoloogiline potentsiaal näitab, kui võrd sarnane on selle veekogumi ökosüsteemi struktuuri ja funktsioneerimise kvaliteet veekogu tüübi poolest sellele veekogule kõige sarnasemale looduslikule veekogule.
- (3) Tugevasti muudetud veekogumite ja tehisveekogumite ökoloogilist potentsiaali iseloomustavad neli seisundiklassi järgmiselt: väga suur, hea, kesine ja halb ökoloogiline potentsiaal.

§ 3³⁰. Piiriülene saastus

- (1) Piiriüleseks saastuseks loetakse käesoleva seaduse tähenduses saastust, mille on põhjustanud väljaspool Eesti Vabariigi territooriumi asuv saasteallikas.
- (2) Piiriülese saastuse esinemise korral teavitatakse sellest viivitamata välisriigi pädevat asutust ning kavandatakse käesoleva seaduse §-s 3³ sätestatud korras tõhusate meetmete rakendamine saastuse mõju vähendamiseks või kõrvaldamiseks, et tagada keskkonna kvaliteedi piirväärtuste järgimine piiriülese vesikonna Eestis paiknevas osas.

(3) Kui meetmete rakendamisest hoolimata on keskkonna kvaliteedi piirväärtuseid ületatud, kohaldatakse piiriülese vesikonna asjaomaste veekogumite suhtes käesoleva seaduse §-des 3⁹–3¹² sätestatud erandeid.

(4) Piiriülese saastuse korral rakendatud meetmetest esitatakse ülevaade veemajanduskavas.»

§ 5. Paragrahvi 8:

1) lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Maaomaniku nõusolek ei ole nõutav sellise maa kasutamiseks, mis asub riigi omandisse kuuluva veekogu all või mis loetakse riigi omandis olevaks vastavalt maareformi seaduse § 31 lõikele 2.»;

2) lõike 2 punktid 4 ja 5 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

«4) juhitakse heitvett või saasteaineid suublasse, sealhulgas põhjavette;
5) toimub veekogu paisutamine või hüdroenergia kasutamine;»;

3) lõike 2 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«6) toimub veekogu, mille veepeegli pindala on üks hektar või suurem, rajamine, likvideerimine, süvendamine või sellise veekogu põhja pinnase paigaldamine;»;

4) lõike 2 punkt 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«8) toimub põhjavee täiendamine, allalaskmine, ümberjuhtimine või tagasijuhtimine;»;

5) lõiget 2 täiendatakse punktidega 10–13 järgmises sõnastuses:

«10) toimub laeva regulaarne ohtlike ainete seotud teenindamine või remont ja laeva regulaarne ohtlike ainete või tuulega lenduvate puistekaupadega lastimine või lossimine;
11) veekogu korrashoiuks kasutatakse kemikaale;
12) kasvatatakse kalu aastase juurdekasvuga rohkem kui üks tonn või kalakasvandusest juhitakse vett suublasse;
13) juhitakse vett suublasse maavara kaevandamise eesmärgil.»;

6) lõikes 5 asendatakse tekstiosa «§ 26⁶ lõikes 1» tekstiosaga «§ 26¹⁴ lõikes 1».

§ 6. Paragrahvi 9 lõiget 15 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

«Vee erikasutusloa andja teostab või korraldab vee erikasutaja seire üle riigi kulul kontrollseiret.»

§ 7. Paragrahvi 13 lõige 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(9) Joogiveehaardesse kuuluvate veekogude nimekirja ja nende veekogumite nimekirja, mida kavatsetakse tulevikus joogiveehaaretena kasutada, kinnitab keskkonnaminister määrusega veehaarete kaupa.»

§ 8. Paragrahv 13¹ tunnistatakse kehtetuks.

§ 9. Paragrahvi 24 lõige 7 tunnistatakse kehtetuks.

§ 10. Paragrahvi 26 lõige 1 tunnistatakse kehtetuks.

§ 11. Paragrahv 26⁵ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«§ 26⁵. Ohtlikest ainetest ja muudest saasteainetest põhjustatud koormuse ja reostuse vältimine ning vähendamine valgalal

(1) Valgala ei tohi ohtlike ainete ega muude saasteainetega koormata nii, et see põhjustab või võib põhjustada pinna- või põhjavee seisundi halvenemist.

(2) Saasteaine ehk reoaine on mis tahes aine, mis võib põhjustada reostust. Saasteaineteks on eelkõige järgmised ained:

- 1) halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad veekeskkonnas selliseid halogeenorgaanilisi ühendeid moodustada;
- 2) fosfororgaanilised ühendid;
- 3) tinaorgaanilised ühendid;

4) ained ja ainesegud või nende lagunemissaadused, millel on kantserogeensed või mutageensed omadused või omadused, mis võivad veekeskkonnas või veekeskkonna kaudu mõjutada organismide sisesekretsiooniga seotud talitlusi;

5) püsivad süsivesinikud ja püsivad bioakumuleeruvad orgaanilised toksilised ained;

6) tsüaniidid;

7) metallid ja nende ühendid;

8) arseen ja selle ühendid;

9) biotsiidid ja taimekaitsevahendid;

10) hõljuvained;

11) ained, mis soodustavad eutrofeerumist, eelkõige nitraadid ja fosfaadid;

12) ained, mis avaldavad ebasoodsat mõju hapnikurežiimile.

(3) Ohtlik aine käesoleva seaduse tähenduses on element või ühend, mis mürgisuse, püsivuse või bioakumulatsiooni tõttu põhjustab või võib põhjustada ohtu inimese tervisele ning kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme.

(4) Prioriteetne aine on ohtlik aine, mis põhjustab märkimisväärset ohtu veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu inimese tervisele ja kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme ning mille veekeskkonda juhtimine on piiratud vastavalt käesolevale seadusele nende ainete veekeskkonda juhtimise vähendamise eesmärgil.

(5) Prioriteetne ohtlik aine on ohtlik aine, mis põhjustab märkimisväärset ohtu veekeskkonnale või veekeskkonna kaudu inimese tervisele ja kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme ning mille veekeskkonda juhtimine on keelatud või piiratud vastavalt käesolevale seadusele nende ainete veekeskkonda juhtimise lõpetamise või järkjärgulise kõrvaldamise eesmärgil.

(6) Ohtlikud ained kantakse ohtlikkuse järgi kahte nimistusse. Nimistusse 1 kantakse ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab vältima, ning nimistusse 2 ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab piirama.

(7) Ohtlike ainete ja ainerühmade nimistud 1 ja 2 ning prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja nende ainete rühmade nimekirjad kehtestab keskkonnaminister määrusega.

(8) Nimistusse 1 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete juhtimine pinnavee ning nimetatud ainete ja muude saasteainete juhtimine otse põhjavette on keelatud, välja arvatud erandjuhtudel vee erikasutusloa alusel. Nimistusse 2 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete juhtimine pinnavee ja põhjavette on lubatud vee erikasutusloa alusel vastavalt käesoleva seaduse §-le 26¹¹.

(9) Otse põhjavette juhtimise all mõeldakse käesolevas seaduses nimetatud ainete põhjavette juhtimist ilma pinnasest või aluspinnasest läbi nõrgumata või juhtimist kaitsmata põhjaveega alale.

(10) Pinnavees ohtlike ainete, sealhulgas prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete ning teatavate muude saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtused, pinnavees prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete keskkonna kvaliteedi piirväärtuste kohaldamise meetodid ning pinnases ohtlike ainete sisalduse piirväärtused kehtestab keskkonnaminister määrusega.

(11) Põhjasettes ja/või vee-elustikus akumulatsioonidele prioriteetsetele ainetele võib keskkonnaminister määrusega kehtestada keskkonna kvaliteedi piirväärtused põhjasettes ja vee-elustikus, mis peavad tagama vähemalt sama kaitsetaseme kui käesoleva paragrahvi lõike 10 alusel kehtestatud keskkonna kvaliteedi piirväärtused.»

§ 12. Paragrahvid 26⁶–26⁹ loetakse §-deks 26¹⁴–26¹⁷ ja seadust täiendatakse §-dega 26⁶–26¹³ järgmises sõnastuses:

«§ 26⁶. Põhjavee ohustavad saasteained ja nende sisalduse läviväärtused

(1) Põhjavee saasteainesisalduse läviväärtus näitab põhjavett ohustava saasteaine kontsentratsiooni põhjaveekogumis, mille ületamisel on oht, et põhjavesi ei vasta hea keemilise seisundiklassi nõuetele.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse läviväärtused ja põhjavett ohustavad saasteained määratakse iga põhjaveekogumi kohta, arvestades taustataset, põhjaveekogumi hüdrogeoloogilisi tingimusi, põhjaveekogumist sõltuvate veekogude, maismaaökosüsteemide ja märgalade seisundit ning nende vastastikust seost ja vastastikuse mõju ulatust, inimtegevuse, sealhulgas hajukoormusallikatest pärinevate saasteainete võimalikku mõju ja saasteaine ohtlikkust inimese tervisele ja põhjaveele.

(3) Taustataset on saasteainesisalduse indikaatorväärtus põhjaveekogumis, milles ei esine või esineb väga vähe selle kogumi keemilist koostist mõjutavaid inimtekkelisi muutusi.

(4) Põhjavee ohustavate saasteainete nimekirja ja nende saasteainete sisalduse läviväärtused põhjaveekogumite kaupa kehtestab keskkonnaminister määrusega. Riigipiiri ületava põhjaveekogumi korral kooskõlastatakse

põhjavee saasteainesisalduse läviväärtused enne nende kehtestamist välisriigi pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

(5) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja nende saasteainete sisalduse läviväärtused ning ohustatud põhjaveekogumite nimekirja koos põhjaveekogumite kirjeldusega avaldatakse veemajanduskavas.

§ 26⁷. Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtuste muutmine

(1) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtusi muudetakse ja täiendatakse inimese tervise ja keskkonnakaitse huvides vastavalt uuele teabele saasteainete kohta.

(2) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirjast võib saasteaine eemaldada juhul, kui see saasteaine põhjaveekogumi head keemilist seisundit enam ei ohusta.

(3) Põhjaveet ohustavate saasteainete nimekirja ja saasteainete sisalduse läviväärtuste muutmisest esitatakse ülevaade veemajanduskavas.

§ 26⁸. Põhjavee kvaliteedi piirväärtused

(1) Põhjavee kvaliteedi piirväärtus näitab saasteaine kontsentratsiooni põhjavees, mida ei tohi inimese tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada.

(2) Ohtlike ainete ja põhjaveekogumi keemilise seisundiklassi määramisel arvesse võetavate põhjaveet ohustavate saasteainete, sealhulgas nitraatide ja pestitsiidide toimeainete põhjavee kvaliteedi piirväärtused kehtestab keskkonnaminister määрусega.

§ 26⁹. Põhjavee saasteainesisalduse oluline ja püsiv kasvusuundumus

(1) Põhjavee saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus või püsiv kasvusuundumus näitab saasteainesisalduse statistiliselt ja keskkonna seisukohast olulist kasvu ohustatud põhjaveekogumis. Saasteainesisalduse sellisele kasvusuundumusele tuleb anda tagasikäik ja määrata saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus on ohustatud põhjaveekogumis aasta keskmise saasteainesisalduse kasv kahe järjestikuse aasta jooksul üle 20 protsendi lähtetasemest.

(3) Põhjavee saasteainesisalduse püsiv kasvusuundumus on aasta keskmise saasteainesisalduse kasv ohustatud põhjaveekogumis kuue järjestikuse aasta jooksul lähtetasemega võrreldes.

(4) Lähtetase on aastatel 2007–2009 põhjavee seire käigus mõõdetud põhjaveekogumi keskmine saasteainesisaldus.

(5) Saasteainesisalduse oluline kasvusuundumus ohustatud põhjaveekogumites tehakse kindlaks iga kahe aasta järel ja püsiv kasvusuundumus iga kuue aasta järel ning need avaldatakse veemajanduskavas.

(6) Kui punktkoormusallikast pärineva reostuse või pinnase reostuse mõju põhjaveele ohustab põhjaveekogumi head keemilist seisundit või hea keemilise seisundi saavutamist, tuleb täiendavalt hinnata saasteainesisalduse olulist ja püsivat kasvusuundumust, et määrata reostuse ulatus ja mõju keskkonnale ning rakendada meetmeid reostuse levimise vältimiseks suuremale alale, vältida ohtu inimese tervisele ja keskkonnale, olulisi negatiivseid muutusi põhjavee keemilises seisundis ja viivitusi keskkonnamärgide saavutamisel. Saasteainesisalduse olulise ja püsiva kasvusuundumuse täiendava hindamise tulemuste ülevaade avaldatakse veemajanduskavas.

§ 26¹⁰. Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt

(1) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt näitab, et ohustatud põhjaveekogumi saasteainesisaldus on tõusnud 75 protsendini saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest ning saasteainesisalduse olulise või püsiva kasvusuundumuse langusele pööramiseks tuleb rakendada asjakohaseid meetmeid.

(2) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt võib olla väiksem või suurem kui 75 protsenti saasteainesisalduse läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest, kui:

- 1) sellise saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkti juures on võimalik kõige tasuvamalt vältida või niipalju kui võimalik leevendada olulisi negatiivseid muutusi põhjavee keemilises seisundis;
- 2) saasteainesisalduse avastamiskünnis ei võimalda rakendada põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punktina 75 protsenti saasteaine läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest.

(3) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkt võib olla suurem kui 75 protsenti saasteaine läviväärtusest või põhjavee kvaliteedi piirväärtusest vastavalt käesoleva paragrahvi lõike 2 punktile 1, kui sellega ei põhjustata viivitusi keskkonnanormide saavutamisel.

(4) Nitraatide kasvusuundumuse langusele pööramise punkt nitraaditundlikul alal on 40 mg/l.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud või lõigete 2 ja 3 kohaselt määratud põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punkte kohaldatakse nendes põhjaveekogumites, kus on vastavalt käesoleva seaduse §-le 26⁹ tuvastatud saasteainesisalduse oluline või püsiv kasvusuundumus. Nimetatud punktide määramist korraldab Keskkonnaministeerium.

(6) Põhjavee saasteainesisalduse kasvusuundumuse langusele pööramise punktid avaldatakse iga kuue aasta järel veemajanduskavas.

§ 26¹¹. Ohtlike ainete sisaldavate veekehtede vee erikasutusloa alusel

(1) Ohtlike ainete sisaldavate veekehtede on lubatud vee erikasutusloa olemasolu korral.

(2) Vee erikasutusloa andmisel on vee erikasutusloa andja kohustatud arvesse võtma veeuuringu tulemusi, sealhulgas ohtlike ainete sisaldava veekehte mõju prognoosi suubla seisundile.

(3) Ohtlike ainete sisaldava veekehte korral kantakse vee erikasutusloale:

- 1) ohtliku aine suurim lubatav sisaldus heitvees ehk heite piirväärtus;
- 2) ohtliku aine lubatav heitekogus vee erikasutusloaga määratud aja jooksul;
- 3) ohtliku aine lubatav heitekogus tooraine- või toodanguühiku kohta, arvestades parimat võimalikku tehnikat;
- 4) ohtlike ainete sisaldava heitvee suublasse juhtimise tingimused;
- 5) ohtlike ainete sisaldava veekehte seiremeetodid;
- 6) ohtlike ainete sisaldava heitvee suubla seiremeetodid;
- 7) ohtliku aine piirväärtus suublas;
- 8) meetmed, mis vähendavad ohtlike ainete mõju suublale.

(4) Tööstusettevõtetest või ohtlike ainete kasutavatest muudest ettevõtetest ohtlike ainete ühiskanalisatsiooni juhtimise tingimused peavad vastama käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatule.

(5) Vee erikasutusloa alusel toimuva seire tulemustest peab vee erikasutaja teavitama vee erikasutusloa andjat, kes edastab asjaomasele andmekogule andmed ohtlike ainete sisaldava veekehte kohta.

(6) Ohtliku aine lubatava heite piirkogused tooraine- või toodanguühiku kohta kehtestab keskkonnaminister määrusega.

§ 26¹². Veekehtede põhjavette vee erikasutusloa alusel

(1) Otse põhjavette võib vee erikasutusloa alusel juhtida maasoojussüsteemis soojusvaheti läbinud põhjavett, kui see juhitakse tagasi samasse põhjaveekihti ning väljaspool põhjaveehaarde mõjuraadiust.

(2) Kui see ei ohusta põhjaveekogumi keskkonnanormide saavutamist, siis võib vee erikasutusloas sätestatud tingimustel:

- 1) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse, millest põlevad maavarad või muud ained kaevandati, või geoloogiliste setendite muudesse kihtidesse, mida ei saa looduslikel põhjustel püsivalt kasutada muul otstarbel, heitvett, mis ei tohi sisaldada muid saasteaineid peale nende saasteainete, mis on tekkinud põlevate maavarade uurimise ja kaevandamise käigus;
- 2) juhtida põhjavette kaevandustest ja karjääridest väljapumbatud vett või seoses ehitus- ja hooldustöödega väljapumbatud vett;
- 3) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse, mida ei saa looduslikel põhjustel püsivalt kasutada muul otstarbel, maagaasi või vedelgaasi (LPG) selle ladustamise eesmärgil;
- 4) juhtida geoloogiliste setendite kihtidesse maagaasi või vedelgaasi selle ladustamise eesmärgil, kui see on hädavajalik maagaasiga varustamiskindluse tagamiseks ja kui ladustamise käigus hoitakse ära gaasi vastuvõtva põhjavee seisundi halvenemine või selle oht tulevikus;
- 5) juhtida põhjavette aineid teaduslikul eesmärgil pinna- ja põhjavee kirjeldamiseks, kaitsmiseks või seisundi parandamiseks koguses, mis on nimetatud otstarbel hädavajalik.

§ 26¹³. Põhjavee kaitse

(1) Põhjavee kaitse on põhjaveekihi kaetus veepidemega või vett halvasti juhtiva pinnasekihiga.

(2) Põhjaveekihi kaitstuse hindamisel arvestatakse pinnakatte koostist ja kõiki põhjaveekihi kohal lasuvaid veepidemeid.

(3) Põhjaveekihi kaitstuse järgi jagunevad alad järgmiselt:

- 1) kaitsmata põhjaveega alaks loetakse karstialad ja alvarid ning ala, kus põhjaveekihi paksus on alla kahe meetri paksune moreenikiht või kuni 20 meetri paksune liiva- või kruusakiht;

- 2) nõrgalt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihi lasub 2–10 meetri paksune moreenikiht või kuni kahe meetri paksune savi- või liivsavikiht või 20–40 meetri paksune liiva- või kruusakiht;
- 3) keskmiselt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihi lasub 10–20 meetri paksune moreenikiht või 2–5 meetri paksune savi- või liivsavikiht;
- 4) suhteliselt kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekihi lasub üle 20 meetri paksune moreenikiht või üle viie meetri paksune savi- või liivsavikiht;
- 5) kaitstud põhjaveega alaks loetakse ala, kus põhjaveekiht on kaetud regionaalse veepidemega.»

§ 13. Paragrahvi 26¹⁶ lõigetes 3, 4 ja 8 asendatakse tekstiosa «§ 26⁷ lõike 1» tekstiosaga «§ 26¹⁵ lõike 1» vastavas käändes.

§ 14. Paragrahv 30 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«§ 30. Puurkaevu ja puuraugu rajamine

(1) Puurkaevu rajamiseks on nõutav ehitusseaduse kohane ehitusluba. Puuraugu ja sellise puurkaevu rajamiseks, mille projektikohane tootlikkus on alla 10 kuupmeetri ööpäevas ühe kinnisasja või kuni 50 inimese vajaduseks, on nõutav kohaliku omavalitsuse ehitusseaduse kohane kirjalik nõusolek.

(2) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotlemist peab puurkaevu või puuraugu rajamist kavandav isik (edaspidi *taotleja*) kooskõlastama rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha kohaliku omavalitsusega. Rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise taotluses sisalduvad:

- 1) taotleja nimi, registri- või isikukood, kontaktandmed ning maaomaniku nõusolek, juhul kui maaomanik ei ole isik, kes puurkaevu või puuraugu rajamist kavandab;
- 2) puurkaevu või puuraugu planeeritava asukoha aadress, maaüksuse nimi, katastri number ning koordinaadid;
- 3) kavandatav veevõtt puurkaevust (m³/ööpäevas);
- 4) puurkaevu või puuraugu kasutamise otstarve.

(3) Kohalik omavalitsus arvestab puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamisel üld- ja detailplaneeringut, kohaliku omavalitsuse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arengukava ning vee-ettevõtja olemasolevaid teeninduspiirkondasid.

(4) Kohalik omavalitsus kooskõlastab rajatava puurkaevu või puuraugu asukoha või keeldub selle kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise taotluse kättesaamisest arvates.

(5) Kohalik omavalitsus edastab enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ehitusloa väljastamist või kirjaliku nõusoleku andmist puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse Keskkonnaametile kooskõlastamiseks. Keskkonnaamet kooskõlastab taotluse või keeldub taotluse kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul taotluse kättesaamisest arvates. Kooskõlastuse saamiseks lisatakse taotlusele:

- 1) käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud kooskõlastus;
- 2) puurkaevu või puuraugu projekt;
- 3) sanitaarkaitseala projekt, kui selle koostamine on õigusaktide kohaselt nõutav.

(6) Ehitusloa või kirjaliku nõusoleku taotluse ehitusseaduses sätestatud menetlustähtaeg pikeneb käesoleva paragrahvi lõikes 5 ettenähtud kooskõlastuse andmise tähtaja võrra.

(7) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse käesoleva paragrahvi lõike 5 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) projekti on koostanud isik, kellel ei ole puurkaevude ja puuraukude projekteerimiseks hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsentsi;
- 2) puurkaevu või puuraugu asukoha valikul ei ole arvestatud piirkonna geoloogiliste ja hüdrogeoloogiliste tingimustega, nõuetekohase sanitaarkaitseala või hooldusala moodustamise võimalikkusega või piirkonnas olemasolevate puurkaevude ja puuraukude mõjuraadiustega;
- 3) puurkaevu projektikohane sügavus ja konstruktsioon ei taga projektikohast vee tootlikkust või vee kvaliteeti;
- 4) puurkaevu või puuraugu projektikohane sügavus, konstruktsioon või puurimismeetod ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 5) puurkaevuga või puurauguga projektikohaselt avatava põhjaveekihi valik ei ole lähtuvalt vee kasutamise otstarbest põhjendatud;
- 6) puurkaevu projektikohane tootlikkus ületab piirkonnas kinnitatud vaba põhjaveevaru koguse;
- 7) ühisveevärgi puurkaevuga avatava põhjaveekihi vee kvaliteet eeldatavasti ei vasta joogivee tootmiseks kasutatava või kasutada kavatsetava põhjavee kvaliteedinõuetele;
- 8) taotleja ei ole esitanud kõiki nõuetekohaseid dokumente või on teadvalt esitanud valeandmeid.

(8) Puurkaevu või puuraugu rajamise taotluse kooskõlastamiseks on Keskkonnaametil õigus nõuda taotlejalt veeuringute või hüdrogeoloogiliste uuringute tegemist.

(9) Ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude, mille projektikohane tootlikkus on üle 500 kuupmeetri ööpäevas, rajamise taotluse kooskõlastamisel on Keskkonnaametil õigus nõuda taotlejalt põhjaveeseire puuraukude rajamist ühisveevärgi puurkaevuga või puurkaevudega avatava põhjaveekihi vee seisundi jälgimiseks põhjaveehaarde mõjupiirkonnas.

(10) Kui Keskkonnaamet puurkaevu või puuraugu rajamise taotlust ei kooskõlasta, keeldub kohalik omavalitsus ehitusloa väljastamisest või kirjaliku nõusoleku andmisest.»

§ 15. Seadust täiendatakse §-dega 30¹–30⁶: järgmises sõnastuses:

«§ 30¹. Puurkaevu ja puuraugu puurimispäevik

(1) Puurkaevu või puuraugu puurimistööd teostav isik (edaspidi *puurija*) peab puurimistööde ajal pidama puurimispäevikut, kuhu kantakse puurkaevu või puuraugu asukoht, töö tegemise aeg, puurimismeetodi ja isolatsiooni tegemise kirjeldus, vastavalt puurimissügavusele puuri ja manteloru läbimõõt ning geoloogilise läbilõike kirjeldus, kasutatud setete eemaldamise meetod ja puurkaevu või puuraugu hüdrogeoloogilised andmed.

(2) Puurija on kohustatud pärast puurimistööde lõpetamist esitama puurimispäeviku andmed käesoleva seaduse § 30⁶ alusel kehtestatud vormis Keskkonnaametile, kes korraldab andmete esitamise keskkonnaregistrisse.

§ 30². Puurkaevu ja puuraugu kasutusele võtmine

(1) Puurkaevu või puuraugu kasutusloa taotluses sisalduvad:

- 1) puurkaevu või puuraugu omaniku nimi, registri- või isikukood ja kontaktandmed;
- 2) keskkonnaregistri väljavõtte puurkaevu või puuraugu kohta, millele kasutusluba taotletakse;
- 3) puurkaevu või puuraugu projekt;
- 4) puurija nimi, registrikood, kontaktandmed, hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsentsi number ja väljastamise aeg;
- 5) puurkaevu või puuraugu proovipumpamise lõpus võetud veeproovide analüüsitulemused, proovivõtja nimi, atesteerimistunnistuse number ja väljastamise aeg;
- 6) puurkaevu või puuraugu kasutamise otstarve;
- 7) andmed riigilõivu tasumise kohta.

(2) Ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude kasutusele võtmise taotlusele lisatakse Terviseameti nõusolek. Terviseamet ei anna ühisveevärgi puurkaevu või puurkaevude kasutusele võtmiseks nõusolekut juhul, kui puurkaevust võetav vesi avaldab pärast nõuetekohast töötlemist inimese tervisele otseselt või kaudselt negatiivset mõju.

(3) Kasutusloa väljastajal on lisaks ehitusseaduses sätestatud õigus puurkaevu või puuraugu kasutusluba kehtetuks tunnistada, kui puurkaev või puurauk likvideeritakse. Sellisel juhul tunnistatakse puurkaevu või puuraugu kasutusluba kehtetuks puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti alusel.

§ 30³. Puurkaevu ja puuraugu likvideerimine

(1) Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud likvideerima kasutamiskõlbmatu, põhjavee seisundile ohtliku või kasutusotstarbe kaotanud puurkaevu või puuraugu.

(2) Puurkaev või puurauk likvideeritakse puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti alusel. Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud kooskõlastama puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti Keskkonnaametiga, kes küsib projekti kohta seisukoha kohalikul omavalitsuselt.

(3) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu likvideerimise projekti käesoleva paragrahvi lõike 2 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) puurkaev või puurauk on riikliku keskkonnaseire jaam;
- 2) kohalik omavalitsus on põhjendanud puurkaevu vajalikkust joogivee reservpuurkaevuna;
- 3) projekt ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 4) kooskõlastuse taotleja on teadvalt esitanud valeandmeid;
- 5) projekt ei vasta õigusaktides sätestatud nõuetele.

(4) Pärast puurkaevu või puuraugu likvideerimist koostab puurkaevu või puuraugu likvideerimistööd teostanud isik puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti ning esitab selle Keskkonnaametile ja kohalikule omavalitsusele.

§ 30⁴. Puurkaevu ja puuraugu konserveerimine

Puurkaevu või puuraugu omanik või maaomanik on kohustatud konserveerima enam kui üks aasta kasutusest väljas olnud puurkaevu või puuraugu, teavitades sellest Keskkonnaametit ja kohalikku omavalitsust.

§ 30⁵. Puurkaevu ja puuraugu rekonstrueerimine

(1) Puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimine on puurkaevu või puuraugu ümbertegemine, puurkaevule või puuraugule osade lisamine või asendamine puurkaevu või puuraugu seisukorra parandamiseks, rikke kõrvaldamiseks või kasutusaja pikendamiseks.

(2) Puurkaev või puurauk rekonstrueeritakse projekteerija koostatud projekti alusel, mis kooskõlastatakse Keskkonnaametiga. Keskkonnaamet vaatab puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimise projekti läbi, kooskõlastab projekti või keeldub projekti kooskõlastamisest 10 tööpäeva jooksul nõuetekohase projekti saamise päevast arvates.

(3) Keskkonnaametil on õigus keelduda puurkaevu või puuraugu rekonstrueerimise projekti käesoleva paragrahvi lõike 2 kohasest kooskõlastamisest, kui:

- 1) projekti on koostanud käesoleva seaduse § 30 lõike 7 punktis 1 nimetatud isik;
- 2) projekt ei taga põhjavee kaitse nõuete täitmist;
- 3) projekt ei vasta õigusaktides sätestatud nõuetele.

§ 30⁶. Puurkaevu ja puuraugu projekteerimise, rajamise, kasutusele võtmise, likvideerimise, konserveerimise ja rekonstrueerimise nõuded

Nõuded puurkaevu ja puuraugu projekti ja konstruktsiooni ning likvideerimise ja rekonstrueerimise projekti kohta, puurkaevu ja puuraugu projekteerimise, rajamise, kasutusele võtmise, likvideerimise ja konserveerimise korra ning puurkaevu või puuraugu asukoha kooskõlastamise, rajamise ja kasutusele võtmise taotluste, puurimispäeviku, puurkaevu või puuraugu andmete keskkonnaregistrisse kandmiseks esitamise ja puurkaevu või puuraugu likvideerimise akti vormid kehtestab keskkonnaminister määrusega.»

§ 16. Seadust täiendatakse peatükiga 5¹ järgmises sõnastuses:

«5¹. peatükk ÜLEUJUTUSOHUGA SEOTUD RISKIDE HINDAMINE JA MAANDAMINE

§ 33¹. Üleujutus ja üleujutusohuga seotud risk

(1) Üleujutus on harilikult veega katmata maa-ala ajutine kattumine veega, kaasa arvatud selline üleujutus, mis on põhjustatud veekogu veetaseme tõusust. Üleujutuseks ei peeta kanalisatsioonisüsteemidest põhjustatud üleujutust.

(2) Üleujutusohuga seotud risk on üleujutuse esinemise tõenäosus koos üleujutusest inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele põhjustatud võimalike kahjulike tagajärgedega.

§ 33². Üleujutusohuga seotud riskide maandamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiseks korraldatakse üleujutusohuga seotud riskide esialgne hindamine ning koostatakse nende piirkondade kaardid, kus esineb üleujutusohu (üleujutusohupiirkonnad) ja esinevad üleujutusohuga seotud riskid (üleujutusohuga seotud riskipiirkonnad), ning üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava. Üleujutusohuga seotud riskide esialgset hindamist teostatakse ja üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostatakse vesikondade kaupa.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tegevust korraldab Keskkonnaministeerium koostöös Põllumajandusministeeriumi ja Siseministeeriumiga. Keskkonnaministeerium kaasab töösse maavalitsusi ja kohalikke omavalitsusi.

(3) Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid kinnitab keskkonnaminister. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava kiidab heaks Vabariigi Valitsuse kriisikomisjon ja kinnitab Vabariigi Valitsus.

(4) Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang, üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid ning üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse iga kuue aasta järel samaaegselt veemajanduskava ajakohastamisega. Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ja maandamiskava ajakohastamisel võetakse arvesse kliimamuutuse tõenäolist mõju üleujutuste esinemisele.

§ 33³. Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hindamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide hindamiseks koostatakse iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis paikneva osa kohta üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang.

(2) Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang koostatakse olemasolevate kättesaadavate andmete põhjal, võttes arvesse uuringutulemusi, kuidas kliimamuutus mõjub üleujutuste esinemisele. Hinnangus esitatakse vähemalt järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) sobivas mõõtkavas vesikonna topograafiline ja maakasutust tähistav kaart, millele on kantud alamvesikondade, valgalade või alamvalgalade ning rannavööndite piirid;
- 2) asetleidnud teadaolevate selliste üleujutuste kirjeldus, millel oli oluline kahjulik mõju inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele, kui sarnaste üleujutuste esinemine tulevikus on endiselt tõenäoline;
- 3) käesoleva lõike punktis 2 nimetatud üleujutuste ulatuse ja kulgemisteede kirjeldus ning kahjuliku mõju hinnang;
- 4) selliste asetleidnud oluliste üleujutuste kirjeldus, mis ei põhjustanud olulisi kahjulikke tagajärgi, kuid mis võivad selliseid tagajärgi kaasa tuua nende esinemise korral tulevikus;
- 5) tulevikus esineda võivatest üleujutustest inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele tulenevate võimalike kahjulike tagajärgede hinnang, mis võtab arvesse maastiku iseärasusi, vooluveekogude ja jõeluhtade paiknemist, nende üldisi hüdroloogilisi ja geomorfoloogilisi omadusi, tulvakaitse tehnilike infrastruktuuride olemasolu korral nende tõhusust, asustatud alade paiknemist, majandustegevuse piirkondi ning pikaajalist arengut, sealhulgas kliimamuutuse mõju üleujutuste esinemisele.

(3) Üleujutusohuga seotud riskide hindamisel piiriüleses vesikonnas vahetatakse välisriigi pädeva asutusega käesoleva paragrahvi lõikes 2 kirjeldatud teavet vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sellise teabevahetuse raames saadud andmeid võetakse arvesse üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu koostamisel piiriülese vesikonna kohta.

(4) Üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu alusel määratakse piirkonnad, kus esinevad või tõenäoliselt võivad esineda üleujutusohuga seotud olulised riskid (edaspidi *oluline riskipiirkond*). Üleujutusohuga seotud riski peetakse oluliseks, kui üleujutusega kaasneb muu hulgas:

- 1) jõe kaldavööndis või mere rannavööndis kahju inimese tervisele ja varale;
- 2) jõesängi või ranniku erosioon või kulumine;
- 3) vee või veevooluga kaasa toodud uhtematerjalidega kattumisest tingitud looduslike või kultuuritaimekoosluste hävimine;
- 4) omandi kasutamise takistus, juurdepääsuteede äralõikamine või juurdepääsutingimuste oluline halvenemine.

(5) Piiriüleses vesikonnas asuvate oluliste riskipiirkondade paiknemine kooskõlastatakse enne nende määramist välisriigi pädeva asutusega vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³.

§ 33⁴. Üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid

(1) Olulise riskipiirkonna kohta koostatakse vesikonna tasandil riskide maandamise seisukohalt sobivas mõõtkavas üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid.

(2) Üleujutusohupiirkonna kaardil märgitakse alad, kus võib esineda:

- 1) väikese tõenäosusega üleujutus – üks kord 1000 või enama aasta jooksul, või erakorralisest sündmusest põhjustatud üleujutus;
- 2) keskmise tõenäosusega üleujutus – üks kord 100 või enama aasta jooksul;
- 3) suure tõenäosusega üleujutus – vähemalt üks kord vähem kui 100 aasta jooksul.

(3) Üleujutusohupiirkonna kaardile kantakse käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 1–3 nimetatud üleujutuste kohta andmed üleujutuse ulatuse, tulvavee kõrguse või veetaseme ning vajaduse korral vee voolukiiruse või vooluhulga kohta.

(4) Üleujutusohuga seotud riskipiirkonna kaardile kantakse käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 1–3 nimetatud üleujutuste võimalikke kahjulikke tagajärgi kajastavad andmed ja üleujutusest potentsiaalselt mõjutatud kaitset vajavad alad järgmiselt:

- 1) üleujutusest potentsiaalselt mõjutatud elanike ligikaudne arv;
- 2) majandustegevuse liik üleujutuse potentsiaalses mõjupiirkonnas;
- 3) saastuse vältimise ja kontrollimise seaduse § 7 lõikes 3 nimetatud tegevusvaldkondade kaitised, mis võivad üleujutuse korral põhjustada juhuslikku reostust;
- 4) veekogud, mida kasutatakse joogivee võtmiseks ja mille projektikohane tootlikkus ööpäevas on üle 10 kuupmeetri või mis teenindavad enam kui 50 inimest, ning veekogud, mida kavatakse tulevikus nimetatud eesmärgil kasutada;
- 5) alad, mis on mõeldud puhkeotstarbeks, sealhulgas supluskohad ja supelrannad;
- 6) elupaikade ja liikide kaitseks looduskaitsealade alusel määratud alad, kus vee seisundi säilitamine või parandamine on oluline kaitsetegur, sealhulgas Natura 2000 võrgustiku alad;
- 7) hädaolukorra seaduse § 33 lõikes 2 nimetatud elutähtsa teenuse osutajad, kelle toimepidevus võib üleujutuse tagajärjel osaliselt või täielikult katkeda.

(5) Üleujutusohuga seotud riskipiirkonna kaardile kantakse lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud andmetele ka muud andmed, mis on vajalikud üleujutusohuga seotud oluliste riskide tuvastamiseks, sealhulgas andmed muude oluliste saasteallikate kohta.

(6) Piiriülesesse vesikonda kuuluva olulise riskipiirkonna korral vahetatakse välisriigi pädeva asutusega teavet üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaartide koostamiseks.

§ 33⁵. Üleujutusohuga seotud riski alaste dokumentide avalikustamine

Üleujutusohuga seotud riskide esialgne hinnang ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid avalikustatakse veemajanduskavas.

§ 33⁶. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiseks koostatakse vesikonniti oluliste riskipiirkondade kohta üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava (edaspidi *riskide maandamiskava*), mille eesmärk on vähendada üleujutusest tingitud võimalikke kahjulikke tagajärgi inimese tervisele, varale, keskkonnale, kultuuripärandile ja majandustegevusele ning vähendada taoliste kahjulike tagajärgedega üleujutuste esinemise tõenäosust.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud eesmärgi saavutamiseks peab riskide maandamiskava hõlmama kõiki riskide maandamise aspekte, sealhulgas riskide vältimist, kaitset üleujutuste eest ning valmisolekut üleujutusteks, üleujutuste prognoosimist ja varajase hoiatamise süsteeme. Maandamiskavas võidakse selleks kavandada jõeluhude kasutusest väljajätmist, jätkusuutlike maakasutustavade edendamist ja muud üleujutusohuga seotud riskide vältimise meetmed, mis ei ole seotud infrastruktuuride rajamisega.

(3) Riskide maandamiskavas peavad sisalduma:

- 1) üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu tulemused vesikonna kohta kaardil, kus on näidatud vesikonna olulised riskipiirkonnad;
- 2) üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid ning nende kaartide põhjal tehtud järeldused;
- 3) üleujutusohuga seotud riskide maandamise eesmärkide kirjeldus;
- 4) kokkuvõtte üleujutusohuga seotud riskide maandamise eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmetest nende tähtsuse järjekorras, kaasa arvatud käesoleva seaduse, kemikaaliseaduse ning keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse alusel rakendatud üleujutustega seotud meetmetest;
- 5) piiriülese vesikonna korral rakendatavate piiriülese mõjuga meetmete tasuvuse hindamise meetodite kirjeldus;
- 6) maandamiskava rakendamise kirjeldus meetmete rakendamise tähtsujärjekorras, avaliku teavitamise ja avaliku arutelu meetmete kokkuvõtte, riskide maandamiskava rakendamisega seotud asutuste loetelu, piiriülese vesikonna korral rakendatava koostöö kirjeldus ning maandamiskava seos veemajanduskavaga.

(4) Riskide maandamiskava koostamisel tuleb arvesse võtta muu hulgas kavaga seotud tulusid ja kulusid, üleujutuste ulatust ja kulgemisteid, potentsiaalselt üleujutatavaid piirkondi (jõeluhad, märgalad), käesoleva seaduse kohaselt sätestatud keskkonnanõudeid, pinnase kasutamise ja kaitse nõudeid, veemajandust, ruumilist planeerimist, maakasutust, looduskaitset, navigatsiooni ja sadamate infrastruktuuri.

(5) Piiriülese vesikonna korral vahetatakse välisriigi pädeva asutusega käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 kirjeldatud teavet vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sellise teabevahetuse raames saadud andmeid võetakse arvesse riskide maandamiskava koostamisel.

(6) Riskide maandamiskavaga kehtestatavad meetmed ei tohi oma ulatuse ja mõju tõttu oluliselt suurendada üleujutusohuga seotud riske piiriüleses vesikonnas üles- või allavoolu asuva välisriigi territooriumil, välja arvatud juhul, kui sellised meetmed on selle riigi pädevate asutustega kooskõlastatud vastavalt käesoleva seaduse §-le 3³ ning sobivate meetmete kohaldamises on jõutud kokkuleppele.

(7) Piiriülese vesikonna korral koostatakse riskide maandamiskava vesikonna Eestis paikneva osa kohta, kooskõlastades maandamiskava enne selle kinnitamist välisriigi pädevate asutustega, või kogu piiriülese vesikonna kohta koostöös välisriigi pädeva asutusega käesoleva seaduse §-s 3³ sätestatud korras. Vajaduse korral koostatakse üksikasjalikum riskide maandamiskava piiriülese alamvesikonna tasandil.

(8) Riskide maandamiskavas kehtestatud nõudeid, erisusi, kitsendusi ning asjakohaste meetmete rakendamise vajadust võetakse arvesse veemajanduskava, maaparandushoiukava, üld- ja detailplaneeringute ning riiklike ja kohalike omavalitsuste kriisireguleerimisplaanide koostamisel.

§ 33⁷. Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostamine ja avalikustamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava koostatakse vastavalt käesoleva seaduse §-le 3²⁰ samaaegselt veemajanduskava koostamisega.

(2) Keskkonnaministeerium peab tagama maandamiskava koostamise käigus kogutud informatsiooni ja materjalide säilimise.

§ 33⁸. Riskide maandamiskava ajakohastamine

(1) Riskide maandamiskava ajakohastamisel võetakse arvesse maandamiskava viimasest kinnitamisest alates toimunud muutusi, mis on tuvastatud üleujutusohuga seotud riskide esialgse hinnangu ning üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaartide ajakohastamise tulemusena.

(2) Ajakohastatud riskide maandamiskavas esitatakse lisaks käesoleva seaduse § 33⁶ lõikes 3 sätestatule:

- 1) ülevaade käesoleva paragrahvi lõikes 1 osutatud muutustest ja maandamiskava ajakohastamistest kava viimasest kinnitamisest arvates, sealhulgas ülevaade kliimamuutuse mõjust üleujutuste tekkimisele;
- 2) maandamiskava eesmärkide saavutamise hinnang;
- 3) maandamiskavaga kehtestatud, kuid seni rakendamata meetmete kirjeldus ja nende rakendamata jätmise selgitus;
- 4) maandamiskava viimasest kinnitamisest arvates rakendatud täiendavate meetmete kirjeldus.

§ 33⁹. Riskide maandamiskava rakendamine

(1) Üleujutusohuga seotud riskide maandamiskava rakendamist korraldavad Keskkonnaministeerium ja Siseministeerium koostöös teiste ministeeriumide ja kohalike omavalitsustega.

(2) Valmisolek üleujutusteks tagatakse päästeseaduse ja hädaolukorra seadusega sätestatud korras vastavalt hädaolukorra lahendamise plaanidele ja üleujutusohuga seotud riskide maandamiskavadele.

§ 33¹⁰. Üleujutuse ja maa soostumise põhjustamise ning tulvavee ümbersuunamise ja tõkestamise keeld

(1) Maaomanik (maavaldaja) ja veekasutaja ei tohi oma tegevuse või tegevusetusega põhjustada:

- 1) üleujutust;
- 2) kaldakindlustuse, tammi, paisu ega muu rajatise purunemist;
- 3) pinnase erosiooni ega maalihet;
- 4) maa soostumist.

(2) Üleujutusega kaasneva kahju ja muude kahjulike tagajärgede vältimiseks on keelatud olulises riskipiirkonnas tulvavee omavaliline ümbersuunamine ja tõkestamine.»

§ 17. Paragrahvid 34 ja 35 tunnistatakse kehtetuks.

§ 18. Seaduse 6. peatüki pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«VEEVARUDE JA KAITSET VAJAVATE ALADE ARVESTUS NING VEESIRE».

§ 19. Seadust täiendatakse §-ga 36¹ järgmises sõnastuses:

«§ 36¹. Kaitset vajavate alade arvestus

(1) Pinna- või põhjaveest otseselt sõltuvate liikide ja nende elupaikade kaitseks ning pinna- või põhjavee täiendavaks kaitseks teatud piirkondades peetakse keskkonnaregistris käesoleva seaduse § 3⁶ lõikes 1 nimetatud kaitset vajavate alade arvestust.

(2) Kaitset vajavate alade nimekiri vaadatakse uuesti läbi vähemalt üks kord kuue aasta jooksul enne veemajanduskava ajakohastamist.»

§ 20. Paragrahv 37 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«§ 37. Vesikonna veeseire

(1) Vesikonna veeseiret teostatakse keskkonnaseire seaduses sätestatud korras.

(2) Vesikonna veeseire korraldamiseks koostab Keskkonnaministeerium iga vesikonna või piiriülese vesikonna Eestis asuva osa kohta:

- 1) pikaajalise veeseireprogrammi ühe veemajanduskava perioodi kohta, kusjuures esimene veeseireprogramm koostatakse aastateks 2010–2015;
- 2) lühiajalise veeseireprogrammi üheks aastaks.

(3) Vee-elustikus või põhjasettes akumul eeruvate saasteainete esinemise korral võib lisaks veeanalüüsidele või nende asemel määrata vee-elustikus ja põhjasettes saasteainesaldust, et tuvastada saasteainesalduse pikaajalisi muutusi ning koguda teavet meetmete võtmiseks selleks, et vee-elustikus või põhjasettes saasteainesaldus oluliselt ei kasvaks.

(4) Nõuded käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud veeseireprogrammide kohta kehtestab keskkonnaminister määrusega.»

§ 21.Paragrahvi 38 lõiked 1–5, 5³–5⁸ja 8–14 ning §-d 38¹ja 38²tunnistatakse kehtetuks.

§ 22.Paragrahvi 38 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(7) Keskkonnaminister kehtestab määrusega lõheliste ja karpkalalaste elupaikadena kaitstavate veekogude nimekirja ning nende veekogude vee kvaliteedi- ja seireandmed.»

§ 23.Paragrahv 38⁸tunnistatakse kehtetuks.

§ 24.Paragrahvi 38¹¹:

1)lõikest 1 jäetakse välja tekstiosa «, 38⁸»;

2)lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«(3) Käesoleva seaduse §-s 38⁷sätetatud väärtegade kohtuväline menetleja on Terviseamet.»

§ 25.Paragrahvi 40 lõikes 2 asendatakse tekstiosa «§-des 13¹ja 13²» tekstiosaga «§-s 13²».

§ 26.Paragrahvi 40¹täiendatakse lõigetega 15–21 järgmises sõnastuses:

«(15) Käesoleva seaduse §-s 3¹sätetatud kombineeritud lähenemisviisi rakendatakse hiljemalt alates 2012. aasta 22. detsembrist.

(16) Käesoleva seaduse § 3⁴lõikes 4 nimetatud ülevaade avaldatakse hiljemalt 2010. aasta 31. detsembriks.

(17) Käesoleva seaduse §-s 3¹⁴nimetatud meetmeprogrammi rakendamist alustatakse hiljemalt 2012. aasta 22. detsembril.

(18) Käesoleva seaduse §-s 33³nimetatud üleujutusohuga seotud riskide esialgsed hinnangud koostatakse hiljemalt 2011. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2018. aasta 22. detsembriks.

(19) Käesoleva seaduse §-s 33⁴nimetatud üleujutusohupiirkondade ja üleujutusohuga seotud riskipiirkondade kaardid koostatakse ja avalikustatakse hiljemalt 2013. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2019. aasta 22. detsembriks.

(20) Käesoleva seaduse §-s 33⁶nimetatud üleujutusohuga seotud riskide maandamiskavad kinnitatakse hiljemalt 2015. aasta 22. detsembriks ning need vaadatakse üle ja vajaduse korral ajakohastatakse 2021. aasta 22. detsembriks.

(21) Terviseamet võib käesoleva seaduse § 13¹lõikes 3 nimetatud lube anda kuni 2013. aasta 1. jaanuarini.»

§ 27.Seaduse normitehniline märkus muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«¹Nõukogu direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43–48);
nõukogu direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6–12);
nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40–52);
nõukogu direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1–32);
nõukogu direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1–8);
nõukogu direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32–54);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitikaalane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT L 255, 30.9.2005, lk 11–21), viimati muudetud direktiiviga 2009/123/EÜ (ELT L 280, 27.10.2009, lk 52–55);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/11/EÜ teatavate ühenduse veekeskonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (ELT L 64, 4.3.2006, lk 52–59);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest (ELT L 372, 27.12.2006, lk 19–31);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/60/EÜ üleujutusrisi hindamise ja maandamise kohta (ELT L 288, 6.11.2007, lk 27–34);
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/105/EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (ELT L 348, 24.12.2008, lk 84–97).»

II. § 28. Kemikaaliseaduse(RT I 1998, 47, 697; 2010, 31, 158) § 12 tunnistatakse kehtetuks.

III. § 29. Seaduse jõustumine

(1) Käesoleva seaduse § 5 punktid 3–5 jõustuvad 2011. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse §-d 8 ja 23–25 jõustuvad 2014. aasta 1. jaanuaril.

Riigikogu esimees Ene ERGMA